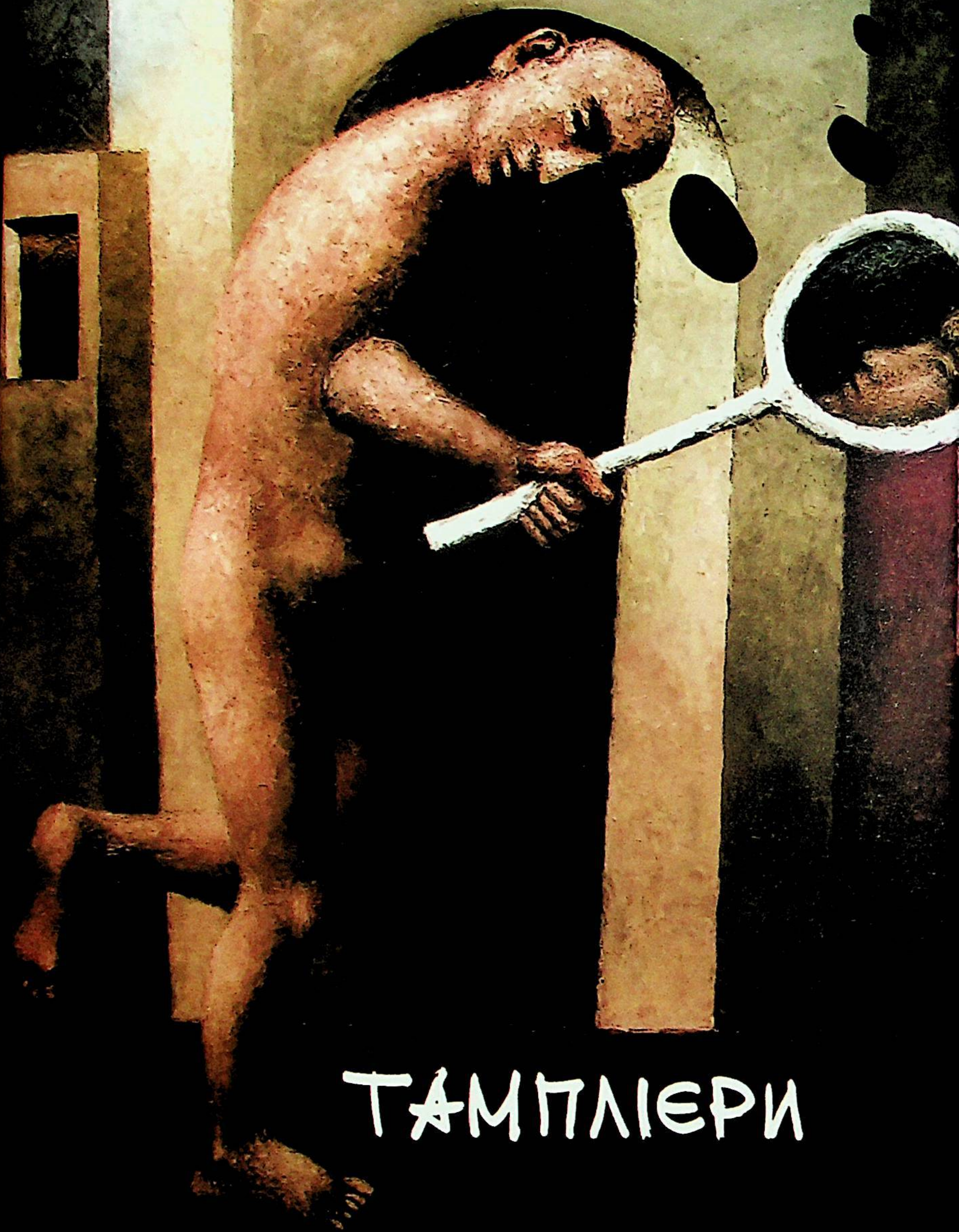

1577104

СЕРГІЙ ЖАДАН

ТАМПЛІЕРИ

Зміст

- 6 Їй п'ятнадцять і вона торгує
 квітами на вокзалі
- 8 Як ми будували свої доми?
- 12 Міста будували з сонця і глини
- 14 В місті з'явилися невідомі святі
- 18 Цього літа всі полюють акул
- 20 Другий рік місто косить чума
- 22 Кидай мертвих за борт
- 26 Провидіння завжди стереже
- 28 Кнопочна нокія. Єдина родина
- 30 В гетто ніхто не святкує різдво
- 34 Я знав священика, який був у полоні
- 36 Дихає ночі теплий звіринець
- 40 Сніг заносить залізничні перегони
- 42 «Ти так давно не голився»
- 46 Повітря з ночі стигне холодом і вже
- 48 Коли вона остигає, ніби вогонь
- 52 На пагорбах, які лежать вночі
- 54 Тоді починається вечір. Саме тоді
- 58 Немає такого світла й такого проміння
- 60 Світло горіло всю ніч до ранку

64 — Де твій брат, чуєш, де твій брат?
66 Вони навіть можуть жити в різних містах
70 На перевалі дим
72 Заходь за мною в сніг
76 Зима приносить віру і спокій
78 Хтось підглядає за тобою в шпарку
82 На кораблі вантажать зерно
84 Все, як сто років тому
88 І стільки світла. Щоразу. Навіки
90 Виверни рукави осель
94 І хотілося б дякувати за
можливість не відповідати
96 Здавалося б, найпростіше —
торкатися неможливого
100 Стільки дощу не вмістить жодна весна
102 Ловити її, мов рибу, не відходити від води
106 Люби, люби своє ремесло
108 Я танцюю, — говорить
вона, — доки падає сніг

Тамплієри

112 Хто зможе вижити в середньовіччі?
114 Що з ними буде, коли вони
всі повернуться?
116 Ще по зимі лежать померлі в озерах